



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	5.Kf.700.559/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Heves Vármegyei Rendőr-főkapitányság (3300 Eger, Eszterházy tér 2.)
Az alperes képviselője:	dr. Péro Albin kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal összefüggő közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (19. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 11.K.700.183/2023/18. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot, munkavégzésének helye település1 település működési körzete volt. Körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén és a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb (TIK küldések, bűnügyi iratfeldolgozás stb.) feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Szolgálati panaszát az alperes vezetője az határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2020. január 1-től 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszakra bruttó 927.600 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjait jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 908.899 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát; ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletének indokolásában rögzítette, a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben tényelődást nem tett, ezért érdemben nem tudta vizsgálni, hogy a felperes e jogcím alapján jogosult lehetne a megbízási díjra; így a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogalapot vizsgálta. Érvelése szerint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás), valamint a járőr- és őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: járőrszabályzat) 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezéseiből egyértelműen levezethető, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása egymástól elválik; a körzeti megbízott beosztása nem foglalja magában a járőri beosztást. Az ORFK utasítás egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor. Nem fogadta el azt az alperesi hivatkozást, miszerint a körzeti megbízotti csoport létrehozása okán a felperes működési körzete a KMB csoport működési körzetére bővült. Megállapítása szerint a munkaidő túlnyomó részében ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. Az ORFK utasítás módosításával kapcsolatban úgy foglalt állást, hogy annak 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései a körzeti megbízottak részére a rendőrkapitányság illetékességi területén írják elő a tevékenységük ellátását, valamint alkalmazni rendelik a járőrtevékenységre vonatkozó jogi normát, így nem állapítható meg, hogy a felperes által 2022. augusztus 12-től augusztus 31. napjáig kifejtett tevékenység többlettevékenység lenne, így – amellet, hogy a keresetben megjelölt megbízási díj mértékét a többletfeladatokkal arányban állónak értékelte –, jogi álláspontjára tekintettel a felperes igényét 2022. augusztus 11. napjáig találta megalapozottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte; másodlagosan az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatását azzal, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított díjazást 50%-ra mérsékelje – továbbá ezzel arányosan – a felperes részére megállapított 45.445 forint perköltség összegét is. Megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 67. § (1)-(2) bekezdését, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 35. § (6) bekezdésében foglaltakat jelölte meg. A fellebbezés az elsőfokú ítéletnek a kereset részbeni elutasítását tartalmazó rendelkezését nem vitatta. Érvelése szerint az ítéleti indokolás súlyosan félreértelmezi a közrendvédelmi beosztások feladatait szabályozó normák, így az ORFK utasítás, illetőleg a járőrszabályzat szabályozó szerepét. Ezen utasításokat nem lehet a feladatokat kógens módon és kizárólagosan meghatározó normáknak tekinteni; a rendőrség hivatásos állományának tevékenységét magasabb szintű normák rendezik. A Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdése megfogalmazza, hogy a rendőrök a szolgálati feladataikat külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban (ügyeleti, körzeti megbízotti, járőr, útlevélkezelői, őrszolgálati stb.) látják el; azonban a szabályzat 67. § (2) bekezdése szerinti felhatalmazás alapján a szolgálati előjáró a rendőr részére más szolgálati formában történő feladatellátást is elrendelhet. Ezen felül az ORFK utasítás 24. pontja a körzeti megbízottal közös járőrszolgálatot rögzíti, a 37. pontja pedig azt, hogy jelentős napi időterjedelemben (szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ban) a körzeti megbízott feladatai közé tartozik a közrendvédelmi járőrözés. Mindezek alapján látható, hogy a közrendvédelmi közterületi tevékenység – amely valójában járőrözést jelent – a körzeti megbízott saját beosztásába tartozó feladat, amelyből az következik, hogy a felperes nem más beosztásba tartozó feladatokat végzett, ami a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában rögzített konjunktív feltétel hiányát jelenti. A TIK küldésekkel kapcsolatosan utalt arra, hogy a TIK nem csupán az adott időben szolgálatban lévő rendőri állomány irányítását látja el. Az elsőfokú ítélet további hibájául róta, hogy a 2020. január és február hónapokra megítélt megbízási díjjal összefüggésben elmulasztotta megjelölni, hogy a felperes által e két hónapban végzett bűnügyi iratfeldolgozás a nyomozói vagy vizsgálói beosztáshoz tartozott-e; az ORFK utasítás 48. pontja egyébként is egyértelműen és általánosan határozza meg a körzeti megbízottra szignált megkeresések teljesítését, legyen szó bűnügyi, vagy más tartalmú megkeresésekről. A megbízási díj mértékével összefüggésben azt hangsúlyozta, hogy a magasabb besorolású, magasabb képesítési követelményeknek megfelelő, ezáltal magasabb díjazásra jogosító körzeti megbízotti beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, így a rendvédelmi illetményalap 50%-nak megfelelő megbízási díj megalapozott felperesi érvelés esetén is elegendő lehet a többletfeladatok kompenzálására. Összességében a bizonyítékok megfelelő értékelésén alapuló döntés meghozatalát kérte.

[5] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melynek összegét 25.000 forintban jelölte meg. Kiemelte: az egyes normákra (ORFK utasításokra) vonatkozóan kifejtett alperesi értelmezés alaptalan, a Kúria megállapításaival ellentétes. A felperes nem vitatottan a körzeti megbízotti működési körzetén kívül is látott el rendszeresen rendőri feladatokat, jellemzően járőrszolgálatot. Ezen tevékenységnek a közterületi tevékenységgel, járőrszolgálattal történő alperesi beazonosítása alaptalan, ugyanígy a TIK küldések sem adnak alapot a munkakör szélesítésére. Hangsúlyozta, a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását. A bírói gyakorlat a körzeti megbízotti csoport működési körzetére való hivatkozást is elbírálta, és állást foglalt arról, hogy a csoport létrehozása nem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy annak tagja a csoport teljes területén megbízási díj nélkül köteles a rendőri feladatokat, a járőrszolgálatot ellátni. Mindezekben túlmenően kifejtette, hogy a felperes eligazításai és küldései önmagukban bizonyították a többletfeladatok rendszerességét, azok nagy számát és a munkaidő jelentős részének kitöltöttségét; melynek következtében a marasztalás szerinti 75%-os megbízási díj nem tekinthető eltúlzottnak.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes állította ugyan az elsőfokú ítéletnek a tényállásra vonatkozó megállapításai, valamint a bizonyítékok értékelésének helytelenségét, ezek tekintetében ugyanakkor pontos eljárásjogi jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem volt olyan eljárási jogszabálysértésre hivatkozása, melyet a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Fellebbezésében valójában az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. Ez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki:

[8] A másodfokú bíróság előjáróban leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt, így arról is,

hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kőgens, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett, ezen túlmenően az ORFK utasítás, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. A Kúria gyakorlata töretlen abban, hogy amennyiben jogi norma adott munkakörre nézve kőgens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor; ezen gyakorlattól az ítéltábla eltérni nem kíván (Mfv.I.10.751/2016/4.). Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[9] Az ORFK utasítás 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ban valóban közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül az ORFK utasítás 24. pontja nem teszi a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremti meg, hogy a körzeti megbízott alapvetően a működési körzetében járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[10] Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan hivatkozott, hogy a KMB csoport létrehozása az ORFK utasítás 3/d. és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte és álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által a működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta, amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4; Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy az ORFK utasítás egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítéssel hajthat végre. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult. Lényeges azt is hangsúlyozni, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult-e.

[11] Az elsőfokú bíróság annak is megfelelő indokát adta, hogy a felperes ezen többletfeladatokat – a rendelkezésre álló eligazításokban és küldésekben is alátámasztott módon – nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte. E körben utalt a többletfeladatok számszerűséggel alátámasztott nagyságrendjére, amely adatokat megfelelően értékelve helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a többletfeladat ellátása rendszeres volt. Mindezek okán helyesen rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel látta el, melyre nem adott jogalapot az ORFK utasítás 24. pontja, valamint 2. pont b)-c) alpontjai, miután ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladatok tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4; Kf.VII.39.525/2021/3.).

[12] A jogorvoslati kérelem folytán a bíróság felülbírálatot végez, azaz azt vizsgálja, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján jogszerű döntést hozott-e. A Szolgálati Szabályzat 67. § (1) és (2) bekezdésével összefüggő körülményeket, annak mentén a fellebbezésben tett hivatkozásokat (amely szerint adott beosztáshoz több szolgálati forma is elrendelhető) az alperes az elsőfokú eljárás során is ismerte, azonban ilyen érvelést sem a védírat, sem a további beadványaiban előterjesztett védekezése nem tartalmazott, ezért arról az elsőfokú bíróság sem foglalt állást. Így e tekintetben nem volt olyan ítéleti indokolás, amelynek felülbírálatát a másodfokú bíróság elvégezhetné volna. E fellebbezési hivatkozás – már önmagában ezért is – a fellebbezés kedvező elbírálását nem eredményezhette [Kp. 100. § (3) bekezdés].

[13] Az elsőfokú bíróság érvelése a felperes által 2020. január és február hónapokban végzett bűnügyi iratfeldolgozási munkájával, azok többletfeladat jellegével összefüggésben is helytálló volt. A bűnügyi ügyiratfeldolgozás ugyanis nem minősül az ORFK utasítás 48. pontja szerint a körzeti megbízott részére szignált megkeresések teljesítésének; sem a 64-70. pontokban megfogalmazott tevékenységeknek, azoktól fogalmilag (is) különböző. Az ORFK utasítás a bűnügyi ügyiratfeldolgozást nem teszi a körzeti megbízott feladatává, így az szintén a beosztásába nem tartozó – megbízási díjat megalapozó – többlettevékenységnek minősül. Az alperes alaptalanul kifogásolta fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság nem határozta meg pontosan, hogy e feladatokat a felperes a nyomozó, vagy vizsgáló beosztáshoz képest végezte-e többletfeladatként. E körülmény vizsgálata relevanciával azért nem bírt, mert a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet 2. számú melléklete a körzeti megbízott mellett a nyomozó, vizsgáló, főnyomozó, fővizsgáló stb. beosztásokat egyaránt külön beosztásként nevesíti. Ez azt jelenti, hogy a felperes akkor is jogosult megbízási díjra, ha e feladatokat a nyomozó, és akkor is, ha a vizsgáló beosztáshoz tartozó feladatok részeként teljesítette.

[14] A megbízási díj mértékével összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakat hangsúlyozza:

[15] Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia. Ezzel összefüggésben a legfontosabb kérdés a hatásköri anyagi jogi szabályok vizsgálata, az, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. Amennyiben ugyanis a jogszabály a mérlegelés szempontjait meghatározza, a másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között azt kell megítélnie, hogy az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalánál érvényesítette-e ezen törvényi előírásokat.

[16] Kétségtől mérlegelési jogkörnek felel meg az a jogalkotói megoldás is, ha a jogszabály valamely jogkövetkezmény mértékét meghatározott tartományban („től-ig” keretben) fejezi ki konkrét mérlegelési szempontok nevesítése nélkül, amely a jelen ügyre vonatkoztatva azt jelenti, hogy a Hszt. 71. § (5) bekezdésében rögzített, az illetményalap 50-200%-ban megállapítható megbízási díj meghatározása mérlegelési jogkört jelent. Ehhez kapcsolódóan a BM rendelet 35. § (6) bekezdése jeleníti meg a mérlegelés szempontjait, amely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. Ezen mérlegelési pontok mentén kellett az ítéltáblának megvizsgálnia, hogy melyek voltak az elsőfokú bíróság mérlegelésének szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe.

[17] Az ítéltábla megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít –, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletének [55] bekezdésében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti szempontok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette, hogy a felperes rendszeresen és visszatérően végezte a beosztásába nem tartozó szolgálati feladatokat, ugyanígy azt is, hogy több különböző típusú feladatot látott el, és azokat számos alkalommal kellett a működési körzetén kívül végeznie.

[18] A másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerűség (a megbízási díj mértéke) körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ily módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[19] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, a fellebbezéssel érintett rendelkezései tekintetében pedig a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A pervesztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[21] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 72.712 forint.

[22] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. június 6.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Rácz Krisztina s.k.	dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke, előadó	bíró	bíró